



Plants and Play Promoting Universal Skills

Plan Adaptacji (NAP)

Podsumowanie I wnioski z badań

(POLSKA)

Szczegóły dokumentu:	
Odniesienie	Plants and Play Promoting Universal Skills
IO1 / Aktywność	IO1 – National Adaption Plans
Autorzy	Kamil Maciaszek, Agata Hofman
Rodzaj	Raport z przebiegu zadania
Data	30.11.2020



Funded by the
Erasmus+ programme
of the European Union

Projekt ten został sfinansowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Niniejsza publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autora i Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za umieszczoną w niej zawartość merytoryczną ani za sposób wykorzystania zawartych w niej informacji.



Spis treści

Podsumowanie wniosków	4
Przykłady ciekawych praktyk..... Fehler! Textmarke nicht definiert.	
1. “Plantor warzyw” (AT).....	8
2. “Naturalny filozof” (CZ)	9
3 “Wieloaspektowy Agronom” (HU)	10
4. “Autor” (PL)	11
5. “Innowacyjny Przewodnik” (SK).....	12
6. “Naturalist with visions” (UK)	13



Cel przygotowania Planu Adaptacji

Pappus będzie badać i łączyć innowacyjne podejście poprzez rośliny i zabawę, które rozwija umiejętności i entuzjazm dla świata przyrody, ogrodnictwa i botaniki, zarówno w praktyce szkolnej, jak i w nieformalnych środowiskach kształcenia młodzieży. Zostanie to osiągnięte dzięki dwóm głównym rezultatom projektu: zestawowi narzędzi i szkoleniu online. Podstawą do rozwoju tych produktów był Krajowy Plan Adaptacji.

Metodologia badawcza

University of Gloucestershire jest partnerem wiodącym projektu Pappus i jest wspierany przez instytucje partnerskie z AT, CZ, HU, PL i SK. W tym miejscu przedstawiamy nasz Krajowy Plan Adaptacji, który został oparty na różnych źródłach informacji zestawionych zarówno w oparciu o podejście biurkowe jak i terenowe:

- Wstępne badania źródeł wtórnych pozwoliły uzyskać przegląd i zrozumienie ram rządowych, grup docelowych, wyzwań i barier w zaangażowaniu; typowych beneficjentów i skutecznych sposobów podejścia do nich.
- Badania źródeł wtórnych umożliwiły przeprowadzenie odpowiednich badań terenowych w każdym z krajów partnerskich. Co najmniej 10 wywiadów z częściowo ustrukturyzowanym kwestionariuszem, na zasadzie bezpośredniej lub poprzez grupy fokusowe, omawiało kwestie i możliwe wdrożenie tych dwóch produktów.
- Na koniec opracowaliśmy Krajowy Plan Adaptacji, aby określić naszą strategię osiągnięcia celów projektu i przedyskutować je z odpowiednimi interesariuszami na różnych imprezach multiplacementowych.



Podsumowanie najważniejszych ustaleń w Polsce

Kluczowe ustalenia Desk Research

Największym wyzwaniem w Polsce jest fakt, że nauczyciele mają wiele do zrobienia z obszerną podstawą programową. Program dla szkół jest bardzo przeładowany i nie oferuje zbyt wielu przestrzeni dla innowacji, ponieważ skupia się na zapamiętywaniu faktów i ćwiczeniu matematyki i umiejętności językowych.

Ramy instytucjonalne: Departament Rozwoju Społecznego jest instytucją odpowiedzialną za szkoły publiczne w Gdańsku. Są one odpowiedzialne za poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne i placówki oświatowe, takie jak szkoły podstawowe, gimnazja i szkoły mistrzostw sportowych. Skupiamy się na podstawowych przedmiotach związanych z przyrodą z oficjalnego programu nauczania geografii, biologii, chemii, ale także matematyki i języka polskiego. Sektor nieformalny: Naturalną współpracą z organizacją pozarządową byłaby dla nas Polska Akademia Dzieci (PAK), gdzie dzieci i naukowcy pracują razem. Współpraca z uczelniami wyższymi i Kuratorium (Kuratorium) może być kluczowa dla włączenia do programu nauczania materiałów przygotowanych w projekcie PAPPUS.

Projekt PAPPUS w Polsce koncentruje się na grupach docelowych nauczycieli biologii ze szkół podstawowych w Gdańsku, pracujących z dziećmi w wieku od 9 do 14 lat (klasy 4-8 w Polsce). Doświadczenia zdobyte podczas pracy z nauczycielami pokazały, że wielu z nich jest otwartych na zmiany i innowacje. Są oni otwarci na nowe podejścia i widzą potrzebę zmian w naszym systemie edukacji.

Głównymi beneficjentami projektu PaPPUS w Polsce są uczniowie w wieku 9-14 lat (klasy 4-8 w polskim systemie szkolnym). Jednak biorąc pod uwagę duże zainteresowanie innowacyjnymi projektami wśród nauczycieli z klas 1-3 (dzieci w wieku 7-9 lat), możliwe jest również zaproszenie ich do współpracy i wykorzystanie elementów kursu do pracy z młodszymi dziećmi. Drugim pomysłem jest zorganizowanie dodatkowych zajęć w ramach specjalnych klubów zainteresowań, które mogą być organizowane przez przeszkolonych nauczycieli po zajęciach szkolnych.

Przykładem mogą być "haki", do których chcemy przekonać nasze grupy docelowe i beneficjentów: "Każda forma zieleni decyduje o istnieniu wielu organizmów i oferuje człowiekowi niezbędny kontakt ze środowiskiem"; "Idea Rezerwatu dla dzikich dzieci wywodzi się z definicji zabawy jako wolnego działania dzieci"; "Ogród Zmysłów to sala terapeutyczna na świeżym powietrzu, którą można podzielić na następujące strefy: smak, dotyk, zapach, słuch i wzrok, gdzie wprowadza się podziały tematyczne".

Na koniec zebraliśmy kilka kluczowych przesłań dla nauczycieli: "Niska ekspozycja przyrodnicza w dzieciństwie jest związana z gorszym zdrowiem psychicznym w wieku dorosłym"; "20 min. spaceru codziennie obniża poziom kortyzolu"; "Czas spędzony na świeżym powietrzu jest korzystny dla wszystkich grup wiekowych". Chcemy przyciągnąć uczniów tymi przesłaniami: "Czas spędzony na zewnątrz pomaga w uzyskaniu wyników testów"; "Zabawa na łonie natury poprawia umiejętności społeczne"; "Swobodna zabawa jest kluczowa dla samoregulacji".

Eksperci wiedzą, jak ważne jest bycie związanym z naturą. Projekt Ruch w Przyrodzie jest jednym z ciekawych przykładów, który ma na celu zwrócenie szczególnej uwagi dorosłych na znaczenie środowiska naturalnego jako pierwszego i najważniejszego miejsca edukacji i pełnego rozwoju psychofizycznego dzieci.



Funded by the
Erasmus+ programme
of the European Union

Pappus

W ostatnim rozdziale naszych badań zebraliśmy kilka opracowań na temat ciekawych inicjatyw i projektów oraz opracowaliśmy listę dalszej literatury. Więcej informacji można znaleźć w raporcie "Pappus Desk Research PL".



Najważniejsze wyniki badań środowiskowych

Nasze badania terenowe w Polsce opierają się na badaniach źródeł wtórnych, które przeprowadziliśmy wcześniej dla projektu Pappus. Wszystkie osoby biorące udział w projekcie zostały poinformowane o wynikach desk research i na podstawie jego wyników rozpoczęliśmy wywiady. Przeprowadziliśmy łącznie 12 wywiadów z 9 nauczycielami, 1 dyrektorem szkoły, 2 autorami i 1 metodykiem.

Wszyscy rozmówcy chętnie zagłębili się w naturę. Większość nauczycieli wspomniała o wykorzystywaniu materiałów naturalnych jako narzędzi (kamieni, gałęzi, muszli, liści...) podczas swoich zajęć. Wielu z nich zna technikę zabawy swobodnej i pedagogiczne tło zabawy. Ogólny nacisk grupy rozmówców został położony na zalety i korzyści płynące z kontaktu z naturą, takie jak wejście w stan świadomości, pobudzanie kreatywności czy animowanie innych do odkrywania natury.

Haki i kluczowe przesłania, które przyciągną samych rozmówców: "Uświadomienie sobie fizycznych i psychicznych korzyści płynących z kontaktu z naturą"; "Odkrycie różnorodności materiałów, możliwości i metod, jakie oferuje natura"; "Stworzenie możliwości zabawy w przyrodzie"; "Znalezienie sposobu prowadzenia zajęć zgodnie z krajowym programem nauczania w przyrodzie".

Haki i kluczowe przesłania mające na celu przyciągnięcie dzieci i młodzieży: "Czas odpocząć od biurka"; "Znajdźcie wolność poza klasą"; "Cieszcie się pięknem i inspiracją natury"; "Bądźcie kreatywni, używając naturalnych materiałów" lub "Nauka jest łatwa, gdy byliście już wcześniej na zewnątrz".

Dobre praktyki zidentyfikowane przez respondentów: "Zawsze patrz w niebo i opisuj chmury". Co one przedstawiają? Ćwiczcie swoją kreatywność i uświadomcie sobie różne sposoby postrzegania świata"; "Dzieci odzwierciedlają nasze zachowanie - jeśli podoba mi się wycieczka, to im też się spodoba"; "Każdego roku wraz z uczniami klasy 6 przeprowadzamy serię lekcji pod nazwą "sztuka w przestrzeni publicznej": Uczniowie przekształcają teren wokół szkoły, tworząc rzeźby, instalacje, obiekty ruchome, robią murale, budują pomniki, ubierają drzewa, malują chodniki, wieszają elementy dekoracyjne w postaci siatek, itp. Wszystko to jest dokumentowane przez fotografie, a następnie pozostawione nietknięte do czasu i pogody przekształcają nasze działania".

W odniesieniu do **zestawu narzędzi**, rozmówcy 1) chcieliby otrzymać sugestie, jak optymalnie wykorzystać materiały z natury. 2) Różne możliwości dla tych, którzy chcą być zainspirowani oraz dla tych, którzy są skoncentrowani na programie nauczania, ale nadal chcą mieć kontakt z naturą. 3) Wprowadzenie do korzyści (fizycznych, intelektualnych i psychologicznych), zarówno dla uczniów, jak i dla nauczycieli. 4) Sugestie dotyczące swobodnej zabawy w przyrodzie.

Szkolenie Pappus: Niektórzy respondenci są otwarci na udział w szkoleniu, ale twierdzili, że musiałyby się ono odbyć w godzinach pracy i być zorganizowane w taki sposób, aby nauczyciele mogli opuszczać swoje szkoły na kilka godzin dziennie. Taki model sprawdziłby się w przypadku nauczycieli, ale ze względów logistycznych może być również trudny do zorganizowania w Gdańsku. Druga opcja to szkolenie, które odbywałoby się w weekendy, w dzień wolny od pracy - część osób byłaby zainteresowana udziałem w nim. Wreszcie, wszystko zależy od motywacji i determinacji danej osoby.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prawne aspekty wychodzenia na zewnątrz i związane z tym przepisy, które często zniechęcają nauczycieli do opuszczania zajęć.

Więcej informacji można znaleźć w raporcie "Pappus Field Research PL".



Najciekawsze praktyki z krajów partnerskich

W ramach projektu Pappus partnerzy z Austrii, Czech, Węgier, Polski, Słowacji i Wielkiej Brytanii (instytucja koordynująca) przeprowadzili w trakcie badań terenowych ponad 60 wywiadów. Były one częściowo organizowane osobiście, telefonicznie lub za pomocą innych narzędzi komunikacji. W niektórych krajach zorganizowano grupy fokusowe z kilkoma uczestnikami.

Podsumowaliśmy już kluczowe ustalenia dla każdego z powyższych krajów, aby dać Państwu szybki przegląd. Jeśli chcieliby Państwo dowiedzieć się więcej na ten temat, proszę zapoznać się z kompletnymi raportami poszczególnych partnerów. Aby uczynić cele projektu Pappus bardziej konkretnymi i podzielić się z Państwem, jak respondenci zareagowali na nie, przedstawiamy na kolejnych stronach indywidualne przypadki użytkowników. Chcielibyśmy podkreślić, że wybór przypadków użytkowników został dokonany subiektywnie, a poszczególne przykłady nie są reprezentatywne dla całego kraju.

Pomimo wszystkich różnic, jakie mogą występować w krajach uczestniczących w projekcie, badania wykazały, że nauczyciele we wszystkich krajach są bardzo zagrożeni koniecznością przestrzegania odpowiednich programów nauczania - zwłaszcza na poziomie szkoły średniej - i dlatego trudno jest poświęcić się nowym projektom. Jeśli chodzi o treści, prawie wszyscy nauczyciele zgodzili się co do tego, że pożądane jest połączenie charakteru z nauką, że uczniowie (a także nauczyciele) powinni spędzać więcej czasu na świeżym powietrzu oraz że nauka o roślinach w ogóle jest bardzo cenna dla doświadczania i przekazywania wiedzy z wielu przedmiotów. Niemniej jednak należy zaakceptować fakt, że nauczyciele w szkołach publicznych mają znacznie mniejszą swobodę niż w niektórych alternatywnych formach szkół, np. w szkołach Waldorf, gdzie nauka w naturze i z naturą jest już stałą częścią programu nauczania. Podano wiele przykładów, które pokazują, że nawet w szkołach publicznych zachodzi proces przemyślenia i stopniowo podejmowane są próby zapewnienia nauczycielom i uczniom większej swobody.

W każdym razie uznaliśmy, że ważne jest, aby bardzo dobrze ustrukturyzować wyniki projektu, przygotować wszystkie materiały dydaktyczne w sposób przejrzysty i efektywnie zaprojektować jednostki szkoleniowe tak, aby jak najbardziej ułatwić nauczycielom uczestnictwo w projekcie.

Wybierając przypadki użytkowników, świadomie wybraliśmy tych, którzy nie są bezpośrednio zaangażowani w system szkolnictwa publicznego, dzięki czemu mają więcej swobody i mogą tym samym wnieść inne punkty widzenia. Przykłady te powinny służyć jako inspiracja dla innych i motywować ich do bycia częścią społeczności Pappus. Cieszymy się na pomyślne wdrożenie w wielu szkołach w krajach uczestniczących!



1. "Plantator warzyw" (AT)

Dane socjodemograficzne

- Płeć: mężczyzna
- Grupa wiekowa: 19 - 35 lat
- Rola: Uprawa warzyw
- Inne kryteria: Nowe sposoby komunikowania się z przyrodą

Opis sytuacji

Fabian (pseudonim) ukończył studia na University of Natural Resources and Applied Life Sciences i zdecydował się zrezygnować z klasycznej kariery w tej dziedzinie. Mówi o tym, że budownictwo drogowe i budowa domów uszczelniają tak dużo ziemi, że naturalna równowaga zostaje zniesiona z kursu. Ma to konkretny wpływ na promieniowanie cieplne, jakość gleby, jak również na jakość wody. Kolejną kwestią, która jest dla niego bardzo niepokojąca, są środki opryskowe stosowane w rolnictwie, które wchodzą bezpośrednio do naszych łańcuchów pokarmowych i powodują ogromne szkody w glebie. Fabian świadomie wybiera inną drogę: obecnie w swoim rodzinnym mieście uprawia duże pole i specjalizuje się w uprawie warzyw. Jego celem jest rozpoczęcie małej uprawy, co oznacza, że na razie będzie pracował tylko na polu, które może uprawiać ręcznie. Fabian przykłada dużą wagę do naturalnego i lokalnego cyklu, który zaczyna się od wyselekcjonowanych nasion, a kończy na zaopatrzeniu sklepów rolniczych w okolicy.

Cel: To jest dla mnie ważne

Fabian mówi nam, że wiedza o przyrodzie jest dla niego ważna: "Zwróć uwagę na swoje otoczenie, bo wszystko, co wiesz, traktujesz z większym szacunkiem". Niedawno zaprosił dzieci i nauczycieli z miejscowej szkoły na warsztaty na temat "Co ja jem?", aby podzielić się z nimi swoimi doświadczeniami. Dla Fabiana ważne jest, aby nie wygłaszać wykładów, ale pozwolić dzieciom robić swoje własne doświadczenia. Wspomina on o cytacie, który mógłby pochodzić od Gerharda Hühthera: "Pamiętasz tylko około 5% rzeczy, które słyszysz, reszta nauki odbywa się poprzez doświadczenie." Fabian krytykuje, że w naszym systemie szkolnym zbyt duży nacisk kładzie się na formalne uczenie się i że nie poświęca się wystarczającej uwagi aktywnemu uczeniu się. Ponieważ prawdziwe uczenie się może odbywać się tylko poprzez połączenie proporcji i emocji. Kiedy prowadzi warsztaty dla dzieci, chce, aby doświadczały natury "z bliska i osobiście": dzieci mogą pokroić marchewkę i rozbić na kawałki kiełków, aby haptycznie doświadczyć, jak czują się warzywa. Dzieci doświadczają, czego rośliny potrzebują, aby rosnąć i jak smakują.

Metody i narzędzia do osiągnięcia tych celów

Uznanie dla siebie nawzajem i dla przyrody (jest to ściśle związane)

Uczynienie natury namacalną i dającą się doświadczyć dla dzieci

Uczynienie uczucia szczęścia namacalnym poprzez doświadczenia natury, np. poprzez pracę w polu lub ogrodzie, aktywne doświadczenie i docenianie natury ze wszystkimi jej cudami

Nie uczyć, ale żyć w związku z naturą ze wszystkimi jej konsekwencjami i pozwalać innym na udział w niej

Najlepszą metodą jest bycie w przyrodzie, obserwowanie jej i wyciąganie z niej wniosków.

Haki:

"Czy moje marchewki są dojrzałe do picia? Rzućmy okiem"

"Co to w ogóle jest?"



2. "Naturalny filozof" (CZ)

Dane socjodemograficzne

- Płeć: mężczyzna
- Grupa wiekowa: 50+ lat
- Rola: Dyrektor organizacji pozarządowej Organizacja ekologiczna
- Inne kryteria: Filozof przyrodniczy, entuzjastycznie nastawiony do szerzenia świadomości ekologicznej

Opis sytuacji

Jako miejskie dziecko spędził całe swoje wakacje z babcią na wsi i nie chciał wracać do miasta. I tu, według niego, wszystko się zaczęło. Studiował ekologię, ma doktorat z socjologii i politologii środowiskowej. Pracował jako ekolog w firmie agrochemicznej, potem jako urzędnik w dziale ochrony środowiska, ale to go nie spełniło. Zaczął od edukacji ekologicznej, ale nie chciał chodzić do szkół, na ich zajęcia. I tak założył swój własny ogród w środku miasta. W 2007 roku, dzięki jego entuzjazmowi, udało mu się zbudować wyjątkowe Centrum Aktywności Ekologicznej. Ośrodek ten prowadzi kilka kursów dla dzieci i dorosłych. Doświadczenie jest zawsze na pierwszym miejscu.

Cel: To jest dla mnie ważne

Nie chodzi mu przede wszystkim o naturę, ale przede wszystkim o człowieka i jego doświadczenia związane z naturą. "Nie ma nic przeciwko pustyni, ale wolałbyś zatrzymać się w kaplicy lub obelisku pięknie wkomponowanym w naturę. Barokowa natura humanizuje człowieka. Jest to koncepcja filozofii i psychologii przyrody w kontekście przyrody poprzez doświadczenie".

Metody i narzędzia do osiągnięcia tych celów

Dzieciom nie brakuje edukacji biologicznej, ale rzadko wychodzą na zewnątrz. Trzeba przybliżyć przyrodę dzieciom, aby dostrzegły, że jest ona dla nich ważna, a to przechodzi tylko przez doświadczenie.

To musi być fizyczne - przebywanie na zewnątrz (zimno, ciepło, deszcz). To jest najważniejsza rzecz.

Nie ma nawet znaczenia, co im powiesz, ale że dzieci są w przyrodzie bez komputera.

Konieczne jest, aby dzieci rozmawiały ze sobą, myślały i popełniły błąd. To jest proces przygody. Jeśli coś jest nie tak, to niech dziecko zrozumie, że jest dobre, ale niech samo to zrozumie.

Haki:

Znalezienie przygody, zmiany i wolności w naturze motywuje dzieci.

Nie ma potrzeby mówić, co mają robić, tylko pozwolić im znaleźć kij i biegać z nim.

Zaproś dzieci na łono natury i zostaw im jak najwięcej wolności. Będą się uczyć.

Rola nauczyciela jest ważna: dzieci muszą czuć, że też dobrze się bawią.

Rola rodziców jest oczywiście ważna: Powinni być w przyrodzie z dziećmi, kiedy tylko jest to możliwe.



3. "Wieloaspektowy Agronom" (HU)

Dane socjodemograficzne

- Płeć: kobieta
- Grupa wiekowa: 19 - 35 lat
- Rola: Wieloaspektowy agronom
- Inne kryteria: Właściciel rodzinnego rancza, nauczający ogrodnictwa.

Opis sytuacji

Rosa (pseudonim) i jej mąż mają swoje własne rodzinne gospodarstwo na południu Węgier, które prowadzą zgodnie z zasadami permakultury. Ma ona trzy główne zasady: chronić mężczyzn, chronić przyrodę, chronić ludzkie relacje. Ona ma inną historię niż większość naszych rozmówców. Powiedziała, że dorastała w środowisku, w którym prawie nie miała okazji do zabawy i nadal odczuwa wady tego dzieciństwa. Wychowuje swoje dzieci w wolności i w bliskim kontakcie z naturą.

Rosa udziela lekcji ogrodnictwa w szkole Waldorf w ich pobliżu. Twierdzi, że 1,5 godziny na taką lekcję jest zbyt krótkie (wspominał o tym również inny nauczyciel ogrodnictwa). Twierdzi przecież, że łatwo jest znaleźć wiele ciekawych zajęć.

Cel: To jest dla mnie ważne

Obserwacja - jest to bardzo ważne i można to zrobić prawie wszędzie. Jakie kwiaty kwitną, jak wyglądają, jakie różnice możemy znaleźć na poziomie gatunków? Struktury kwiatów, itp. Tego typu obserwacje są zazwyczaj dobrym zajęciem również dla starszych uczniów.

Tu i teraz - być tam, gdzie my jesteśmy. Wyjście ze świata wirtualnego i dotarcie do chwili obecnej.

"Entuzjizm nauczyciela jest niezbędny. To jest najważniejsza rzecz, która jest rzeczywiście przekazywana uczniom i pozostawia trwałe wrażenie". - Ona twierdzi.

Metody i narzędzia do osiągnięcia tych celów

Dzieci lubią chodzić. W każdej porze roku możemy iść tą samą ścieżką i obserwować, jak zmienia się wokół nas przyroda.

Możemy połączyć się z ludowymi ścieżkami, które są związane z sezonowymi zmianami.

Uczynić przyrodę namacalną i przyjemną dla dzieci.

Najlepszą metodą jest być w przyrodzie, obserwować ją i uczyć się z niej.

Haki:

Rosa przedstawiła już ideę gry planszowej o świadomym rolnictwie i szuka partnerów do realizacji. Rozmawialiśmy o ewentualnej współpracy w ramach projektu PaPPUS.



4. "Autor" (PL)

Dane socjodemograficzne

- Płeć: mężczyzna
- Grupa wiekowa: 50+ lat
- Rola: Autor
- Inne kryteria: Niech dzieci odkryją siebie poprzez naturę

Opis sytuacji

Interdyscyplinarność i do pewnego stopnia improwizacja - reagowanie na to, co dzieje się w środowisku i interakcje dzieci z ich otoczeniem. Jeśli chodzi o tę pierwszą, to niezależnie od dyscypliny i tematu wyjściowego, warto zwrócić uwagę na powiązania między różnymi dziedzinami nauki, sztuki, percepcji - ze szczególnym uwzględnieniem przyrody. Zwracam również uwagę na świadomość dzieci, jak wpływają na nie okoliczności, w jakich odbywają się zajęcia. Efektem ubocznym, ale ważnym, jest również pozytywny wpływ na zdrowie - na przykład z powodu oddychania (zakładając, że nie ma podwyższonego poziomu smogu w okolicy - ale jest to osobny problem).

Cel: To jest dla mnie ważne

Najważniejsze cele edukacyjne dla mnie to wzmocnienie poczucia podmiotowości i poczucia własnej wartości, rozwój wyobraźni, samoświadomości i samodzielnego myślenia, uwagi, zdrowy rozwój emocjonalny, wspieranie empatii. Głęboki kontakt z naturą bardzo sprzyja osiągnięciu takich celów.

Metody:

- Na przykład, aranżując sytuacje, w których obserwacja natury, różnego rodzaju doświadczenia zmysłowe poruszają wyobraźnię, budzą emocje, chęć działania i tworzenia.
- Ważne jest, aby pozostawić duży margines swobody, a jednocześnie nie pozostawiać go w poczuciu bezradności - pokazać różne możliwości działania, które są faktycznie atrakcyjne dla współczesnych dzieci, biorąc pod uwagę ich doświadczenia i potrzeby.
- Ważne jest, aby mieć świadomość wszystkich zaangażowanych stron: że uczestnicy mają poczucie podmiotowości i zabawy, ja - że ja - mam poczucie sensu tego, co robimy i że natura jest naprawdę istotą tej relacji, a nie tylko tłem czy rekwizytem.

Haki:

"Uczestniczyłam w projekcie mającym na celu uwrażliwienie dzieci na przyrodę poprzez odkrywanie najbliższego otoczenia: trawników, parków, drzew miejskich, owadów, itp. Pierwszym etapem był zabawny trening uwagi, zmiana priorytetów postrzegania, zwracanie uwagi na to, co jest pod stopami i tuż przed nosem. Zapisywanie tego w dowolny sposób - głównie poprzez rysunki i opisy, a następnie twórcze rozwijanie go - tworzenie historii, kolejnych sekwencji. Bez względu na to, z jakim motywem lub istotą się zetkną, chcą mi opowiedzieć, jaka jest ich historia i przestanie. Pomysły dzieci były bardzo ważne, nie było szczegółowych instrukcji działania, ponieważ projekt miał raczej otwartą strukturę i nie miał na celu osiągnięcia konkretnych efektów".



5. "Innowacyjny Przewodnik" (SK)

Dane socjodemograficzne:

- Płeć: kobieta
- Grupa wiekowa: 50+ lat
- Rola: Innowacyjny przewodnik turystyczny
- Inne kryteria: pedagog i opiekun popołudniowy w szkole publicznej

Opis sytuacji

Nazwijmy naszą innowacyjną popołudniową opiekunkę "Aneta" (pseudonim). Jest ona popołudniową opiekunką w szkole podstawowej. "Wszystko zaczęło się od wycieczek organizacyjnych na łono natury" - powiedziała. Zorganizowałam różne rodzaje wycieczek, na przykład "wycieczkę po liściach" lub "wycieczkę z pączkami" z nauczycielem biologii w naszej szkole". Wycieczki te organizowane były w godzinach popołudniowych lub w weekendy. Ponieważ brałam udział w czasie wolnym dzieci, te wydarzenia były zawsze opcjonalne. Ich celem było przybliżenie dzieciom piękna miasta i środowiska naturalnego. Później pojawił się pomysł, aby stworzyć ogrody na szkolnym podwórku, ponieważ mają duży i ładny plac szkolny.

Pierwszy ogród, który Aneta stworzyła wspólnie z nauczycielami i dziećmi, otrzymał fantazyjną nazwę "Wyspa Spokoju". Teraz tworzą kolejny ogród, tak zwany "Ogród zdrowia". Powiedziała nam, że ogrody te zostały zrealizowane za pieniądze, wygrały z różnych projektów oraz z darowizn rodziców i innych osób. Dostali materiał za darmo od lokalnych przedsiębiorców, a rodzice również byli zaangażowani w proces wdrażania.

Cel: To jest dla mnie ważne

Aneta powiedziała nam, że każda klasa ma też ogród skalny, a oni muszą dbać o posadzone rośliny. Wykorzystują też Dzień Ziemi do upiększania ogrodu, aby wykonać niezbędną pracę. W tym dniu nie ma zajęć dla uczniów, więc mogą oni spędzić cały dzień na zewnątrz. Podkreśliła, że zaangażowanie nauczyciela jest decydujące. Jeśli dzieci zobaczą, że nauczyciel jest entuzjastyczny i zaangażowany w temat, będą również bardziej chętne do zaangażowania się w pracę.

Metody i narzędzia do osiągnięcia tych celów

Nie mieliśmy pieniędzy, ale byliśmy kreatywni i angażowaliśmy ludzi spoza szkoły.

Stworzyli oni swoje pierwsze ogrody ze starymi pierścieniami studni (co było darowizną).

Nauczyciele i uczniowie wspólnie ozdobili pierścienie studni płytkami mozaikowymi.

Później zaprojektowali meble wykonane z palet, na których uczniowie mogli spędzać wolny czas lub mogli spędzać lekcje.

Uczniowie zawsze mają szansę zdecydować, czy chcą współpracować z innymi, czy tylko obserwować z zewnątrz ogrodnictwo. Zwyczajowym doświadczeniem jest to, że prędzej czy później wszyscy uczniowie przyłączają się do pracy.

W końcu Aneta opowiedziała nam o planach na przyszłość: "Jedno z rodziców jest profesjonalnym ogrodnikiem i jest bardzo kreatywna, więc pomaga mi i wspiera moją pracę. Planujemy też stworzyć ścieżkę naukową. Poprosimy każdą klasę o wybranie jednej rośliny, o której chcieliby się dowiedzieć więcej i zgodnie z ich decyzjami zrealizujemy ścieżkę naukową".



6. "Naturalista z wizją" (UK)

Dane socjodemograficzne

- Płeć: mężczyzna
- Grupa wiekowa: 50+ lat
- Rola: Emerytowany dyrektor gimnazjum
- Inne kryteria: Przyrodnik ze specjalizacją roślinną.

Opis sytuacji

Nasz partner w wywiadzie, nazywamy go "John" (pseudonim) jest przyrodnikiem o specjalizacji roślinnej i odpowiedzialności za zapisy roślin naczyniowych w swoim regionie. Jest emerytowanym dyrektorem gimnazjum z wieloletnim doświadczeniem w sektorze edukacji. John postrzega działalność Pappusa jako istotną pomoc dla dzieci w myśleniu nieszablonowym i stwierdza, że obecny system edukacji zaczyna odzwierciedlać chińską naukę formułą (ściśle uczenie się sekwencyjne). Brakuje mu tradycyjnego podejścia w budowaniu doświadczeń, które mogą inspirować przyszłe zainteresowania i uczenie się w bardziej pozytywny sposób.

Podajemy tu przykład, który został wniesiony przez innego rozmówcę, ale który bardzo dobrze pasuje do tego tematu: "Większość dzieci powie, że rośliny są ważne z punktu widzenia drzew, CO₂ - dobrze ugruntowanego w nauce szkolnej i osadzonego w głowach dzieci. Ale jeśli zapytacie ich, w jaki sposób je podtrzymujecie i podtrzymujecie lub jaki jest związek między warzywami, które dostaniecie w supermarkecie, to oni nie nawiązują tych związków. Nie mają żadnego pojęcia. Możesz mieć jedzenie, które chcesz teraz, ale jeśli nie dbasz o swoje środowisko naturalne, może nie być tak łatwo przyjść lub być tam dla Ciebie w przyszłości. Tak więc, dla tych szkół w środowisku miejskim pomocne byłoby dla nich docenienie tego, że powodem, dla którego ich środowisko miejskie działa dobrze jest to, że szersze środowisko wiejskie jest wystarczająco zdrowe, aby zapewnić im to, czego potrzebują. Jeśli zrozumieją to połączenie, docenią je i w pełni będą je chronić". (Kierownik Operacyjny w Liceum Ogólnokształcącym).

Cel: To jest dla mnie ważne.

John podkreśla również, że praca z roślinami może zintensyfikować zarówno doświadczenie wewnątrz jak i na zewnątrz klasy i może być postrzegana jako wyjątkowa przez Ofsted. Zaleca on, aby Pappus używał właściwego języka, zwrotów i opisów wyników, które przyciągają uwagę nauczycieli. John stwierdza dalej, że powinniśmy pamiętać o tym, że wdrożenie tworzy dodatkowe obciążenie pracą w szkole, które rekompensuje usunięcie dzieci z klasy na wycieczkę. Uznał, że Pappus może zadziałać, jeśli będzie to miało charakter pozaszkolny.

Metody i narzędzia do osiągnięcia tych celów

Codzienny stół przyrody w każdej klasie i pokaz i opowiedz podczas montażu. Wyzwania dla dzieci w ciągu weekendu, aby znaleźć coś, czego SzeF nie wiedział, co to jest - wtedy specjalna nagroda jest przyznawana uczniowi, który jest dobrym motywatorem.

Uczynić przyrodę namacalną i dającą się przeżywać dla dzieci.

Haki: "Myśl poza pudełkiem", "Wymyśl wyzwania, aby zmotywować uczniów"